

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-2Csp/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622201784
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8622201784.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8 SK-2Csp/75/2022

Okresný súd Bardejov, sudkyňou JUDr. Máriou Tvrdíkovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. 29. 07. 1995, bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 364,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 SK-2Csp/75/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 108,11 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 17. 03. 2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

5 SK-2Csp/75/2022

Odôvodnenie

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 25. 11. 2022 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 364,81 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 289,29 Eur od 17. 03. 2020 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 335,81 Eur od 17. 03. 2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s. so žalovaným uzatvoril dňa 29. 09. 2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,00 Eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 666,60 Eur tak, že sumu 649,00 Eur čerpal platbami na vybraných obchodných miestach, financovaným na svoj účet a platbami

doplnkového poistenia a sumu 17,60 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalovanému účtoval v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradila len časť dlžnej sumy, a to 540,89 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil jeho právny predchodca dňa 16. 03. 2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Žalovaný má tak po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 364,81 Eur pozostávajúce zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 289,29 Eur, z titulu dlžných úrokov z úveru vo výške 43,16 Eur a z titulu dlžného poistného z úveru v sume 3,36 Eur a z titulu nákladov spojených s uplatneným pohľadávky v sume 29,00 Eur. Právny predchodca žalobcu okrem toho požadoval aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 289,29 Eur od 17. 03. 2020 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 289,29 Eur od 17. 03. 2020 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 29. 09. 2017, Spracovanie osobných údajov, Výpis z úverového účtu žalovaného, Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru s kópiou doručanky, Výpis právneho predchodcu žalobcu z obchodného registra a Vyčíslenie náhrady trov konania.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe do dnešného nevyjadril, hoci mu bola spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie doručená dňa 19. 06. 2023.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise (zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 29. 09. 2017, výpis z úverového účtu za obdobie od roku 2017 do roku 2020, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov z úverového účtu, prehľad z úverového účtu, oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 29. 09. 2017 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5 000,00 Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,84 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 300,00 Eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 299,00 Eur (tiež uvedená ako cena tovaru alebo služby), výška čerpania revolvingového úveru bola 300,00 Eur s mesačnou splátkou 28,37 Eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur, splatením revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach a s celkovou čiastkou 340,44 Eur.

7. Z výpisu z úverového účtu žalovaného na č. I. 16 - 17 spisu a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov na č. I. 15 rub mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpala celkovo sumu 649,00 Eur financovaním na účet predajcu a na úhradu vyčerpanej sumy uhradil sumu v celkovej výške 540,89 Eur v splátkach vo výške 9,00 Eur.

8. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23. 03. 2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 16. 03. 2020 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 364,81 Eur zloženej z úverovej istiny vo výške 289,29 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 46,52 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 29,00 Eur. Podľa kópie doručanky na č. I. spisu 18 rub spisu bolo oznámenie doručené žalovanému dňa 29. 04. 2020.

9. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

10. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tento právny predpis v § 1 ods. 2 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 29. 09. 2017) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej pôžičky, úveru alebo odloženej platby obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch /ku dňu 29. 09. 2017/, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch /ku dňu 29. 09. 2017/, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch /ku dňu 29. 09. 2017/, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

16. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpал sumu 649,00 Eur a na úhradu tejto sumy zaplatil 540,89 Eur. Súd má za to, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 29. 09. 2017 z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5 000,00 Eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 300,00 Eur, ďalej, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 299,00 Eur, cena tovaru alebo služby 299,00 Eur, pričom žalovaný v skutočnosti z úveru čerpal

649,00 Eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca). Súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských zákonoch (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 7C/928/2015 zo dňa 30. 06. 2016 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.7C/325/2014 zo dňa 22. 03. 2016).

21. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom nieť dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 299,00 Eur až do 5 000,00 Eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne, aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu – výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 16 - 17 spisu vyplýva, že raz bola v splátke istina vo výške 2,57 Eur, úroky 5,95 Eur, poistenie vo výške 0,48 Eur a následne bola istina vo výške 3,34 Eur, úroky 5,18 Eur, poistenie vo výške 0,48 Eur, neskôr istina vo výške 2,03 Eur, úroky 6,49 Eur, poistenie vo výške 0,48 Eur a pod., pričom sa stále menila výška splátky istiny a úroku. Nemôže byť vecou svojvoľe veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky, a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to naviac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č.129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia zmluvy (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn.13C/66/2016 zo dňa 23. 06. 2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.

zn.7Co/281/2016 zo dňa 28. 09. 2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.7Co/694/2015 zo dňa 27. 01. 2016 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn.1Co/662/2015 zo dňa 29. 06. 2016).

22. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. e) a písm. i) zákona č 129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia zmluvy je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpal sumu 649,00 Eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie právneho predchodcu žalobcu, že na túto sumu uhradil žalovaný sumu 540,89 Eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným (649,00 Eur) a reálne vykonanými úhradami (540,89 Eur), t. j. vo výške 108,11 Eur. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 108,11 Eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 108,11 Eur žalobe vyhovel.

24. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine a úrokoch, na ktoré mu pre bezúročnosť úveru nárok nevznikol aj ďalšie nároky. Tieto nároky pozostávajú z dlžných úrokov z úveru vo výške 43,16 Eur, poisťného vo výške 3,36 Eur a úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 289,29 Eur od 17. 03. 2020 do zaplatenia. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením.

25. Právny predchodca žalobcu si okrem istiny v spore od žalovaného uplatnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 29,00 Eur, ktoré bližšie nešpecifikoval a v konaní nepreukázal. Aby boli ako príslušenstvo priznané, je nevyhnutné, aby veriteľ popísal, o aké náklady ide, ako vznikli a preukázal ich skutočnú výšku. Veriteľovi možno priznať len skutočné náklady, ktoré mu v súvislosti s uplatnením danej pohľadávky vznikli, pričom žalobca je povinný každú položku nákladov súdu preukázať. Nemožno považovať za postačujúce, ak si veriteľ urobí rozpis, t. j. generálny výpočet nákladov, aké náklady mu v priemere vznikajú pri vymáhaní určitých pohľadávok, resp. určitých spôsoboch uplatňovania a túto priemernú výšku si uplatňuje ako príslušenstvo každej pohľadávky, kde k uplatneniu pristúpi. Ako príslušenstvo pohľadávky možno priznať len skutočne vynaložené náklady. Povinnosť tvrdenia a preukázania rozhodujúcich skutočností ohľadne vzniku nákladov (dôkazné bremeno) je na žalobcovi, ktorý v prípade, ak nepopíše podstatné okolnosti sporu, prípadne nepreukáže svoje tvrdenia, nemôže byť v spore úspešný. Žalobca je tzv. "pánom sporu", sám musí v žalobe uviesť, aký nárok si voči žalovanému uplatňuje, z akých skutkových okolností tento nárok vyvodzuje a musí ho preukázať. Z listinných dôkazov predložených právnym predchodcom žalobcu vynaloženie nákladov v celkovej výške 29,00 Eur v súvislosti s uplatnením predmetnej pohľadávky nevyplýva. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno a preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

26. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00

% . Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 108,11 Eur od 17. 03. 2020 (odo dňa zosplatenia úveru) do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobca aj žalovaný boli v časti úspešní, pretože žalobe v porovnaní s uplatneným nárokom bolo v časti vyhovené a v časti bola zamietnutá. Žalovaný nárok bol v sume 364,81 Eur, pričom v súdom priznanej sume 108,11 Eur mal úspech žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá v sume 256,70 Eur. Podľa pomeru úspechu v spore tak vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiu podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018).

Poučenie:

5

SK-2Csp/75/2022

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne prostredníctvom Okresného súdu Bardejov na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsah odvolateľ rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, a to Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 02. 04. 2024

JUDr. Mária Tvrđíková
s u d k y ň a